

24. číslo zdarma

leden 2009

připravujeme 25. číslo na červen 2009
k dostání na poště, v obchodech, v tabáku

Slovo starosty:

Vážení spoluobčané, chtěl bych Vám popřát do nového roku hodně zdraví a štěstí v osobním i pracovním životě, hodně elánu a sil k zvládnutí problémů, které nás postihnou v důsledku celosvětové finanční krize i přes ujišťování z mnohých vysokých míst o opaku. Věřím, že se nám podaří splnit svá předsevzetí a že nás nepostihne jarní únava, a po masopustu společně prožijeme Velikonoce s bohatou pomlázkou. Hodně všeho nejlepšího Vám přeje starosta.

*Jiří Kučera
starosta*

Podpisové akce

V měsíci listopadu proběhly z podnětu Výboru pro osadu Hradčany dvě podpisové akce v části obce Hradčany.

Byla vytvořena „Petice za rekonstrukci příjezdové komunikace do obce Hradčany“. Občané, kteří musí každý den absolvovat jízdu po této komunikaci, rádi podpořili vzniklou iniciativu. Celkem se pod tuto petici podepsalo 50 spoluobčanů. Petice byla doplněna fotodokumentací exponované části komunikace a předána osobně předsedou výboru p. Mišterou a starostou obce p. Kučerou na Správu a údržbu silnic Starý Plzenec.

Záhy byla doručena písemná odpověď od ředitelky SÚS ing. Škublové. Je ve znění, že žádost na opravu komunikace bude zařazena do zásobníku investičních a neinvestičních akcí k realizaci v budoucím období dle stanovených pravidel a musí být schválena Plzeňským krajem. Do doby schválené rekonstrukce nebo opravy bude SÚS Starý Plzenec provádět pravidelnou opravu.

Druhou podpisovou akcí byla „Petice proti rozšiřování obce Hradčany“. Jedná se o to, že v bezprostřední blízkosti hranice obce Hradčany, hodlá OÚ Dolní Lukavice, potažmo fa. Comford, vybudovat cca 30 obytných domů. Proti rozšiřování obce se svým podpisem vyjádřilo 53 občanů. Tato petice byla předána na OÚ Chlumčany a věříme, že k ní bude zastupiteli přihlédnuto při jednání o tomto tématu.

Děk patří členům Výboru pro osady Hradčany za aktivní přístup při organizování této akce.

*Ing. Josef Mištera
předseda Výboru pro osadu Hradčany*

Svá životní jubilea v letošním roce oslavili a oslavě:

V listopadu:

Drahoslava Hodinková	75 let
Marie Smolová	75 let
Miroslav Drle	75 let
Marie Bauerová	82 let
František Václavík	86 let
Jiřina Hůlová	88 let
Anna Kaslová	88 let (Hradčany)

V lednu:

Jaroslava Hlinová	80 let
Jaromír Belbl	80 let
Karel Majer	80 let
Václav Kuběna	80 let
Marie Šolarová	83 let
Olga Šlajsová	84 let
Josefa Trylčová	92 let (Hradčany)
Karel Vesecký	87 let

V prosinci:

Anna Fořtová	75 let
Barbora Kabátová	93 let

V únoru:

Karel Fládr	75 let
Josef Chmelík	81 let
Jiřina Kaslová	81 let
Anna Levorová	83 let
Věra Vavrušková	86 let
Bohumila Hrušková	86 let

Srdečně blahopřejeme !!

Paula Lokajčková
OÚ-evidence obyvatel

ORIENTÁLKY

ale před

V nadcházející době proběhne spousta tanečních vystoupení našeho kroužku. A že toho nebude málo! Orientálky si zatančí nejen na plesech, srazech rodáků a soukromých oslavách, také opět navštíví Domovy důchodců v Žinkovech, Kdyni, Plzni, Blovicích a Mirošově, kde vánočními svátky udělaly velikou radost starým lidem. Děvčata však nezapomněla ani o letních prázdninách. V červenci navštívila bavorské městečko Schonsee, kde se konaly nádherné Jezerní slavnosti. Orientálky tam měly dvě taneční vystoupení. Návštěvníci slavností je odměnili obrovským potleskem a někteří mladíci si s děvčaty dokonce i zatancovali. A že jim to opravdu šlo!

Ilona Císařová

Zpívání koledí pod vánočním stromem

Zdravím všechny čtenáře, které tímto vítám v novém roce a zároveň jim přeji mnoho pevného zdraví, hodně štěstí, lásky a úspěchů. Ve středu 10.12. 2008 se konal na našem náměstí již VI.ročník Vánočního zpívání koledí, kde se celkem sešlo 576 lidí. Každý účastník dostal pamětní list s pořadovým číslem a s texty dvou vánočních koledí, které si pak mohl společně s Chlumčanským dětským sborem a s Českým rozhlasem Plzeň zazpívat. Spolu s naší obcí se zpívání koledí zúčastnilo i dalších 10 měst, včetně Plzně. Akce byla spojena s rozsvěcováním stromku a prodejem výrobků dětí ze ZŠ Chlumčany. Výtěžek z prodeje byl věnován na dobročinné účely. Nechyběly ani stánky s občerstvením, kde se mohli promrzlí zájemci zahřát horkým čajem či voňavým svařáčkem.

Jak už jsem se zmínila, zpíval nám i CHDS pod vedením p.uč. Evy Šustrové a to nejen už zmíněné vánoční koledy, ale i klasické písničky s textem poukazujícím na zimní čas a Vánoce. Nejen jim, ale i starším žákům naší školy, kteří se starali o prodej výrobků a rozdávání pamětních listů, patří velký dík, tak jako i všem organizátorům této akce.

Hanka Kunešová ml.

Zpívání pod vánočním stromkem

Také letos jsme měli možnost sejít se pod vánočním stromkem a společně se známými si zazpívat koledy. Lidé, kteří se celý rok nepotkávají, spolu promluvili pár slov a popřáli si k blížícím se vánočním svátkům a k novému roku. Na všechny dýchal čas Vánoc, čas zastavení se, pohody a klidu, do té doby, než se náměstím začaly ozývat „petardy“ a bouchací kuličky. Ohňostroje a zábavná pyrotechnika k jistému druhu veselí určitě patří, například oslavu Silvestra si opravdu bez světla a záblesků nedokážeme představit. Na druhé straně jsou situace, kdy je naprosto nevhodná, a to byl určitě okamžik, kdy si lidé chtěli v klidu užít tak sváteční pohodu, jako je setkání pod vánočním stromkem.

Vl. Štejrová

Do tanečních v každém věku

Vážení spoluobčané,
Již to bude 33 let, co jsem se svými spolužáky začal navštěvovat kurzy předtaneční výchovy. Samozřejmě to nebylo z mé hlavy, ale jako správně vychovaný synek jsem dal na radu svých rodičů, vrhl se do tance, abych jak se říká, nebyl, až půjdu za rok do tanečních úplně dřevo.

Když jsem letos na Silvestra, tančil s mojí bývalou spolužačkou, srdečně jsme se vzpomínce na naše předtaneční zasloužili.

Nicméně možná právě tento předtaneční kurz, kde jsme se mimo jiné učili společenskému chování, držení těla a vnímání hudby, doživotně ovlivnil můj vztah k tancování jako takovému.

Do tanečních jsem šel s obavami, zda najdu partnerku, které by nevadilo, že jsem dřevo. Nebudu vás unavovat tím, jak probíhaly jednotlivé lekce, ale dodnes rád vzpomínám, jak jsme se s mojí partnerkou, do které jsem se během tanečních zamiloval, jako jeden z nejlepších párů v kurzu zúčastnili taneční soutěže ve standardních tancích.

Dříve než se mi po tanečních začalo stýskat, mne oslovila dívka, která se do našeho kurzu chodila dívat, zdali bych jí nemohl dělat partnera v jejich tanečních. Jelikož moje první láska během prázdnin odtancovala s někým jiným, nabídku jsem rád přijal. I když jsem s touto dívkou na žádné soutěži netancoval, zjistil jsem, že tancování mám opravdu rád a s Helenkou (tak se druhá dívka jmenovala), jsme dodnes dobří přátelé.

Jelikož jsem měl tanec opravdu rád, tak jsem to s ním zkusil trochu vážněji. Poprvé před válkou ve standardních a latinsko-amerických tancích a podruhé přímo na vojně ve folklorním souboru. Výsledek byl v obou případech stejný. Na skladě nebyly vysoké partnerky. V té době jsem měl ale dost jiných starostí nato, aby mně to nějak vadilo. A znáte to. Když už si člověk říká, tak tohle už mám za sebou nebo to už nezažiju, zavolá vám kamarád a zeptá se: „Nechtěl bys chodit s manželkou do tanečních pro pokročilé?“ Váhal jsem snad jen několik vteřin a to jen díky tomu, že mně bolí operované koleno. S manželkou jsme se domluvili, že když to nepůjde tak toho necháme, ale já jsem věděl, že i když koleno bude bolet tak to nevzdám.

A najednou to zase bylo zpátky a já měl po letech možnost zavzpomínat na mladá léta.

Ten kamarád co nás do toho „uvrtil“ nebyl nikdo jiný nežli sportovec a tanečník tělem i duší Karel Havlíček se svoji manželkou Editou Havlíčkovou. Dokázali oslovit, přemluvit a motivovat 13 manželských párů, kteří měli vesměs již dávno po tanečních. Objednali taneční mistry, skvělé manžele Cíchovi ze Stoda a my jsme stanuli 2. března loňského roku v hostinci „U Bílé růže“ plni očekávání co se bude dít.

Na to abych vám popsal co vše se dělo během těchto šesti dvouhodinových lekcí, mám málo prostoru a odvahy. Krom toho, že jsme si užili opravdu hodně legrace, propotili pár košil, naučili jsme se takové tance jako třeba CHA – CHA (čáča), JIVE (džajf), MERINGA a vypilovali POLKU, VALČÍK, TANGO či VALZ. Vrchol našeho snažení přišel v podobě závěrečné, kde jsme opravdu čtyři hodiny tančili, hráli soutěže, a ač nesmírně unaveni a šťastni, že už to máme za sebou, jsme si slíbili, že se určitě nevidíme naposledy.

Uběhl téměř rok a Karel s Editou opravdu nezapomněli. Opět nás nějakým způsobem dokázali „ukecat“ a my se 4. ledna opět sešli ve vinárně „U Bílé růže“.

Do dnešního dne jsme již absolvovali tři lekce

druhých tanečních pro pokročilé. 1. února nás čeká závěrečná a já již teď dovoluji tvrdit, že nastávající plesové sezony se opravdu bát nemusíme. Děkuji

Karlovi a Editě za organizaci a obětavost, opravdu si všichni vážíme toho co pro nás tímto udělali. Děkuji všem známým a kamarádům za partu a manželům Cichovým za profesionálně odvedenou práci, pochopení a kamarádský přístup. Rovněž musím poděkovat rodině Milotových z H. Lukavice, kteří nám umožnili dokončit náš kurz v sále hostince „Na zámečku“. Na vysvětlenou dodávám, že po první lekci „U Bílé růže“ v Chlumčanech, nám již další lekce v těchto prostorách umožněny nebyly. Důvod nám není vůbec jasný a ani nám to nikdo nevysvětlil.

Závěrem bych vážení spoluobčané řekl asi tolik. Víte všichni jak na tom s kulturními akcemi v Chlumčanech jsme. Krom toho co udělá OÚ (Den

Chlumčany, zpívání koled, setkání seniorů), SDH (masopustní průvod, Den dětí) a mzslyvecké sdružení OBORA (myslyvecký den) není v Chlumčanech nic.

Netajím se tím, že mám výhrady k současnému fungování našich kulturních zařízení a bez toho, abych někomu radil bych rád podotknul, že hrací automaty a sázkové kanceláře nemají s kulturou nic společného.

O to více jsem rád, že jsme těmito dvěma kurzy tanečních pro pokročilé alespoň trochu trochu té kultury do naší jinak krásné obce přinesli. Děkuji.

Jiří Šebek

Zvyky a mravy na Chlumčansku

Rok na vsi začíná Adventem, ve kterém se chodilo na tzv. roráty. Kdo chtěl jít na roráty, které začínaly již v 6 hodin, musel si přivstat. Advent byla doba půstu. Po dobu jeho trvání se nekonaly ani taneční zábavy. Do dnešních dnů zmizelo mnoho zvyků. Asi od roku 1919 nechodí o Štědrém večeru pastýř troubit. Na toho se toužebně čekalo. Jeho zatroubení a přání pod okny působilo takřka posvátným dojmem. Přání pastýře po zatroubení mělo jistě více forem, a já si zapamatoval toto: „Pochválen buď Pán Ježíš Kristus. Šťastné a veselé svátky vám přeju, abyste je ve zdraví užili s menšími hříchy, s větší radostí, do smrti v nebeském království“. Svobodná děvčata házela přes hlavu střeovic, podle toho soudivala, zdali se provdá. Pozpátku tahali z hranice poleno, byli-li poleno rovné, bude nastávající také rovný, bylo-li křivé, bude nastávající také křivý.

Na Nový rok dávaly pivovary asi až do roku 1914 jako novoroční dar zdarma pivo prostřednictvím hostinských. Masopust býval hodně veselý. V hospodách bylo živo po čtyři dny. V úterý po Masopustě byla „pěkná hodinka“ a vybíraly se tzv. „voračky“. Dívky při zábavách vstup neplatily, jen v úterý o Masopustě.

Děti slavily konec Masopustu na Popeleční středu, na Popeleční středu dostal každý „flaštičku“ kořalky. Až asi do roku 1890 měla školní mládež svou taneční zábavu, tzv. „malou muziku“. Tato zábava se nekonala v hostinci, ale v některé větší světnici. O Masopustu se pořádaly bály tak jako dnes, ale s tím rozdílem, že tam nesměla svobodná mládež.

O svátcích velikonočních byla doba přísného půstu až do vzkříšení. To bývalo velmi okázalé s hudbou v čele. Hudebníci měli stejnokroj. Ještě před 1. sv. válkou chodili svobodní hoši k dívkám pro pomlázku a dostávali malovaná vajíčka.

Na 1. máje stávala vysoká máj. Někdy ji hoši dostali, většinou ukradli, málokdy koupili. Na to bývala májová muzika, při níž se máj zalézala. Hochy z hospody vedla muzika k máji, kterou pivem polévali a sklenice o máj rozbili. Nakonec měsíce se máj porazila a prodala. Když se posekalo poslední obilí, byly tzv. dožínky, které asi po roce 1930 většinou zanikly. U sedláků bývaly dožínky dosti bohaté. Jídla a pití bylo dost. K této hostině byly zváni i ti, kteří o žních pomáhali. Pokud na panském velkostatku hraběte Schönborna byl pánem hrabě Schönborn, bývaly také panské dožínky. Svobodné dívky z velkostatku šly s věncem. Dívky od ředitele až pacholka každému zazpívaly přílehlavou písničku a každý dostal kytku. Hrabě a ředitel dožínkový věnec. Děvčata zazpívala píseň „My jsem holky z Lukavice, máme rády kořalice“. Slavivalo se také posvícení, tzv. „cisařské“, vždy třetí neděle v říjnu. Bývala dva dny muzika, skoro nikde nechyběla posvícenská husa a koláče.

Změny ve výrobě a v zemědělství ovlivnily i zvyky v životě našich občanů. Na většinu z nich jen vzpomínáme a mladí je neznají až na malé výjimky vůbec.

Josef Chmelík

3. ročník chlumčanské florbalové ligy

Do soutěže se přihlásilo 10 družstev z Chlumčan a okolí (bezmála 100 aktivních hráčů). Složení družstev je velmi různorodé, nejmladšímu hráči je 11 let, nejstaršímu 47 let. Letos prvně hrají v některých týmech i dívky. Základní část se hrála od 15. listopadu 2008 do 17. ledna 2009. Během základní části odstoupilo družstvo plzeňských střelců. Výsledky a pořadí po základní části: 1. **Myslivci** (obhájce vítězství vedený P. Procházkou), 2. **Dynamo Bytovky** (K. Fořt + studenti), 3. **Plzeň**, 4. **Metallurg Lužany** (J. Bláha a M. Kulhánec + bývalí žáci školy), 5. **CSKA** (J. Vlček a spol.), 6. **Tři veteráni** (nejstarší mužstvo), 7. **Všeruby**, 8. **Dobřany**, 9. **Rychlé Šipy** (nejmladší družstvo M. Šmata + žáci ZŠ). Vyřazovací a finálová část začíná 24.1.2009. Finále je plánováno na 28.2.2009 dopoledne. Zajímavý bude boj o nejlepšího střelce. Zatím vede Vokáč (Plzeň) - autor 28 branek. Těsně následují Jedlička (Dynamo Bytovky) 27 branek a T. Benedikt (Myslivci) 26 branek. Součástí ligy bude i malá liga pro žáky, hraná v sobotu 31.1.2009. Nejlepší mužstva odehrají finále jako předzápas velkého finále 28.2.2009, poté bude následovat slavnostní vyhlášení vítězů v restauraci Chlumčanka.

Jiří Zahálka

Co vy na to??

Vážení spoluobčané, úvodem mi dovoluji, abych Vám všem popřál hodně zdraví, štěstí a pohody v novém roce.

Za téma dnešního příspěvku jsem si zvolil využití budov a pozemků po zemřelých paní Divišové a paní Bártové na náměstí Bohuslava Kašpara, které jsou v majetku obce. Před časem jsme tuto otázku řešili s jedním vaším spoluobčanem, ale vezmu to od začátku. Počátkem roku 2002 zemřela již zmíněná paní Divišová a její majetek po vyřešení pozůstalosti přešel do správy státu. Obec požádala o převod nemovitostí po paní Divišové v roce 2003 a po projednání na všech stupních úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, byla smlouva o převodu nemovitosti podepsána v roce 2005. K tomuto bych rád podotknul, že její získání pro obec nabylo vůbec nic snadného a tohoto výsledku jsme dosáhli díky neúnavné práci pana starosty Jiřího Kučery, který musel absolvovat opravdu nesčetná jednání se státními úředníky, jelikož mezi zájemci o tyto nemovitosti nebyla jenom naše obec, ale i podnikatelé ze širokého okolí. Poté obec nechala zpracovat projekt na dům s pečovatelskou službou (DPS) a bylo požádáno o dotaci, která nám byla přidělena v roce 2007, ale pouze ve výši 5,6 milionu korun z původně přislíbených 15 milionů. Jelikož náklady v této době na stavbu DPS by činily cca 25 milionů, obec rozhodla celý projekt pozastavit a dotaci vrátit. Zjišťovaly se možnosti i jiného financování přes soukromé investory, ale se změnou zákona o sociálních službách se do takovýchto projektů nikdo nepouští. V případě realizace projektu DPS by nastal další problém s financováním provozu, na který by obec v delším časovém horizontu neměla dostatek finančních prostředků. Za sebe i celé zastupitelstvo mohu říci, že nás tato skutečnost velice mrzí, neboť jak z hlediska morálního, tak z hlediska potřeby jsme se snažili vytvořit našim starším spoluobčanům podmínky pro důstojný život v kolektivu svých vrstevníků, sociální zázemí a kulturní vyžití. Nehledě na to, že všechny strany kandidující v minulých komunálních volbách měli tento bod ve svém volebním programu. Nicméně mám za to, a již jsme o tom v radě ZO hovořili, jestliže se v příštích letech změní zákon o sociálních službách a budou uvolněny ze strany státu dostatečné finanční prostředky v podobě dotací, jsme schopni vybudovat DPS v jiné a možná i lepší lokalitě naší obce.

Nyní se vrátím k jádru věci. Obec tudíž vlastní nemovitost po paní Divišové a nemovitost s pozemkem po paní Bártové, kterou obec odkoupila od jejích dědiců. Máme tady komplex dvou spolu sousedících nemovitostí s pozemky,

výstavba DPS je v současné době nerealizovatelná a logicky vyvstává otázka co s tím? Na návrh členky ZO paní Pospíšilové, aby obec připravila pro občany anketu týkající se této problematiky, jsme v říjnovém čísle Chlumčanského občasníku vytiskli malý článek s názvem „Zamyšlení nad budoucí podobou našeho náměstí“. Již od tohoto okamžiku jste zcela svobodně a podle svého nejlepšího svědomí mohli předávat svoje návrhy na obecní úřad prostřednictvím poštovní schránky u budovy obecního úřadu a základní školy. Někteří občané již reagovali po internetu, kde jsme otázku nastolili v podobě „Má být na náměstí Bohuslava Kašpara obecní úřad?“. Celou situaci se vám pokusíme ještě ulehčit tím, že v tomto vydání Chlumčanského občasníku najdete anketní lístek s několika otázkami. Své vyplněné anketní lístky od vás rádi přijmeme přímo v kanceláři obecního úřadu nebo je můžete vhodit do poštovních schránek u obecního úřadu nebo základní školy.

Otázkou, zda má být v tomto komplexu obecní úřad nebo ne vám v žádném případě nechceme nic podsouvat. Ale na druhou stranu, pokud obec Chlumčany chce někdy v budoucnu

usilovat o statut města, měli bychom mít živé náměstí. Ponechme nyní stranou otázku financování a zkusme se zamyslet nad tímto faktem. Máme zpracován projekt na DPS v místě nemovitosti po paní Divišové. Malou změnou v projektu bychom mohli docílit toho, že v podkroví domu, kde byly plánovány pokoje pro seniory, by se prakticky nic nezměnilo a tyto prostory bychom mohli využít jako penzion. V přízemí by se po úpravě mohly vybudovat malé obchody, které by obec pronajímala. To co nám v Chlumčanech chybí je například prodejna obuvi, textil, květinka či železářství. Na místě nemovitosti po paní Bártové, by se ku příkladu mohla vyjímat radnice, kde by sídlil obecní úřad bytové hospodářství apod. Osobně bych v rámci této stavby přivítal i jednací sál. Mezi oběma objekty ba bylo velké parkoviště a v zadní části pozemku, směrem ke kulturnímu domu by mohl být zřízen park, třeba i dětské hřiště. Tuto úvahu berte prosím jen jako jakousi představu, jak by to být mohlo. Věřím, že se většina z vás do ankety zapojí a svými návrhy nám pomůžete tento nelehký problém vyřešit. Děkuji.

Jiří Šebek
místostarosta

